

Pridala sa mu a opäť ho začala prehovárať: – Jano, nechod! Jano môj, rozmysli si to, kým je ešte čas!

– Nemudruj! – odstrčil ju manžel. Potom pohladkal svojho synčeka a vyčítavo povedal: – Prečo si ho zobudila?

– Nechod, Jano! Dominko, však nesmie odísť, však nesmie odísť!

– Strašne si hlúpa! Musela si ho zobudiť? Načo si ho budila?

Neskôr, keď už prišli k autu, zavesila sa Gabčova žena na iného chlapa. – Lojzo, – dovoľavala sa pomoci, – presvedč ho! Prosím ťa, presvedč ho! Skús ho prehovoriť! On na teba dá, voľačo mu povedz!

– Čo mu mám povedať?

– Prehovor ho! Odvdáčim sa ti, Lojzo, odvdáčim sa ti.

Chlap sa zasmial. – Veď nič nemáš. Čím sa mi môžeš odvdáčiť? Čo mi môžeš sľúbiť? Nič nepotrebujem.

– Lojzo! Lojzo! Lojzo!

– Je to zbytočné! Sama mu povedz! Nedá sa prehovoriť.

Vrecia naložili. Zopár chlapov už sedelo na aute. Ostatní sa obšmietali okolo.

Kováč Onofrej sa vadil so ženou.

Šofér neprestal súriť: – Poďme, poďme, kto chce ísť, nech nastúpi! – Hľadal očami Karčimarčika. Čoskoro ho zbadal, pretože sa práve vracal s Višváderom k autu a ešte stále sa dohadovali.

Raninec sa nenáhlivo pohol proti nim. – Ponáhľajte sa, už ideme! – povedal, no nezastal ani sa neobrátil.

Keď prišiel k správcovmu bytu, natrafil na Štefku, pretože mu vošla do cesty. – Správca nie je doma, – vravela.

– Veď ja viem, veď ja viem, – odvetil pokojne. – Povedzte mu, že som musel odísť. Pozdravujem ho a nech sa na mňa nehnevá. Musel som odísť s ostatnými. – Už chytil kľučku, no Štefka ju chytila skôr, preto ju musel jemne odilačiť. – Dovoľíte?

Štefka zdúpnela. – Čo si to dovoľujete?

Ale Raninec akoby ju nepočul. Otvoril dvere a zakričal dnu: – Imro, poď von! Viem, že si tu! Hybaj von! Dost si sa tu už napovaľoval.

Otvoril dvere dokorán a potom už stačilo iba chvíľku počkať.

Imro pomaly vyšiel. Chvíľocku postál pri dverách. Akiste sa musel trochu rozhladiť. Pozrel na Raninca a potom na Štefku. Sklonil hlavu a povedal: – Zbohom! Majte sa tu dobre! Maj sa dobre! Majte sa tu dobre!

– Zbohom, Štefka! – povedal i Raninec. – Majte sa tu dobre! – Potom sa ešte obrátil k Štefke a doložil: – A nehnevajte sa! Ani na mňa sa nehnevajte!

Šofér už sedel v kabíne. Naštartoval auto. Ženy a deti bedákali. Onofrejka sa pokúšala vyliezť na auto a stiahnuť manžela dolu. – Zmizni dolu, zmizni dolu! – zahriakoval ju kováč. – Zmizni dolu, lebo sa to zle skončí!

pridať sa
– csatlakozik

dovoľávať sa pomoci
– segítséget kér

obšmietat sa (expr.)
– lit: jön-megy, kóvályog,
lőddrög

nenáhlivo
– lassan

natrafiť na koho
– ráakad, ráatalál vkire

zdúpnieť
– megdermed, megdöbben

čo si to dovoľujete!
– mit meg nem enged
magának!, mit merészel!

hybaj! (expr.)
– lődülj, gyere!

povaľovať sa
– lit: henyél, lopja a napot

bedákati
– jajgat, jajveszékeli, siránkozik